

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 454/2567

นาย ส. กับพวก โจทก์ บริษัท ค. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 84/1, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 29

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า จำเลยปรับระดับดินขณะเริ่มโครงการต่ำกว่าแบบที่ขออนุญาตโดยมีระดับถนนในโครงการต่ำกว่าระดับถนนสาธารณะ การกระทำของจำเลยเป็นการผิดสัญญาจะซื้อจะขาย และหลักเกณฑ์ในการจัดสรรที่ดินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดนนทบุรีได้อนุญาตให้จัดสรรที่ดิน จำเลยให้การต่อสู้ว่า จำเลยปรับปรุงดินโดยถมดินบดอัดแน่น มีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะที่เชื่อมต่อกับโครงการตามแผนผังที่ได้รับอนุญาตให้จัดสรรที่ดินแล้ว ประเด็นข้อพิพาทจึงมีว่า จำเลยได้ปรับปรุงถมดินบดอัดแน่นในระดับดินบริเวณที่จัดสรรมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะตามแบบที่ได้รับอนุญาตให้จัดสรรหรือไม่ ซึ่งประเด็นข้อพิพาทข้อนี้จำเลยต้องพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการปรับระดับดินบริเวณที่จัดสรร เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในความรู้เห็นโดยเฉพาะของจำเลยซึ่งเป็นฝ่ายที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ดังนั้น ภาระการพิสูจน์ในประเด็นดังกล่าวจึงตกอยู่แก่จำเลยที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจนั้น ทั้งนี้ตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 29

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระค่าเสียหายเป็นเงิน 9,229,847.66 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง ให้จำเลยปรับปรุงถนนในหมู่บ้าน ล. โดยถมดินอัดแน่นให้มีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะ และกำหนดค่าเสียหายเพื่อการลงโทษแก่จำเลยพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์ทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 1,800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 1,200,000 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2562) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้ตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 ที่แก้ไขใหม่ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ทั้งสองขอ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งกันรับฟังได้ว่า จำเลยประกอบกิจการค้าที่ดิน จัดสรรที่ดิน และบ้านเพื่อจำหน่ายแก่บุคคลทั่วไป ใช้ชื่อโครงการว่า ล. โดยโครงการของจำเลยมีทางเข้าออกติดกับถนนซึ่งเป็นถนนสาธารณะ โจทก์ทั้งสองซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 37428 เนื้อที่ 1 งาน 41 เศษ 7 ส่วน 10 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ 99/29 จากโครงการของจำเลยดังกล่าว ในราคา 12,550,000 บาท โดยโจทก์ทั้งสองรับโอนกรรมสิทธิ์เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2553 จำเลยได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดินโดยจำเลยต้องถมดิน

บดอัดแน่นให้พื้นดินที่จัดสรรในโครงการดังกล่าวมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนซึ่งเป็นถนนสาธารณะเมื่อปี 2554 มีเหตุอุทกภัยทำให้เกิดน้ำท่วมในโครงการดังกล่าวและบ้านของโจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า จำเลยก่อสร้างถนนในโครงการพิพาทมีระดับความสูงถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดินหรือไม่ จำเลยฎีกาโดยสรุปว่า จำเลยได้ทำการปรับถมดินบดอัดแน่นด้วยรถแทรกเตอร์ โดยกำหนดความสูงของพื้นดินแปลงจำหน่ายเมื่อบดอัดจนเรียบเสมอกันแล้วจะมีระดับความสูงกว่าไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ 20 เซนติเมตร ซึ่งตามคำขออนุญาตให้ทำการจัดสรรกำหนดว่า บริษัทจะทำการปรับปรุงดินโดยจะทำการถมดินบดอัดแน่นด้วยรถแทรกเตอร์ให้พื้นดินบริเวณที่ดินที่ทำการจัดสรรเรียบเสมอกันโดยมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะ โดยในการปรับถมดินระดับที่เริ่มต้นที่มีค่าระดับ 0.00 นั้น จำเลยใช้ไหล่ทางถนนสาธารณะเป็นตัวกำหนดค่าระดับในการถมดิน ซึ่งตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินไม่ได้กำหนดว่า ผู้จัดสรรจะต้องอ้างอิงโดยใช้ตำแหน่งใดของถนนสาธารณะเป็นเกณฑ์ในการปรับปรุงดิน เพียงแต่กำหนดให้การปรับแต่งให้พื้นที่ดินเกิดความเหมาะสมในการปลูกสร้างอาคาร ซึ่งการปรับปรุงดินให้มีความสูงกว่าไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ 20 เซนติเมตร ก็เหมาะสมต่อการปลูกสร้างอาคารแล้ว โดยไม่มีข้อบังคับใดที่กำหนดว่าการปรับปรุงถมดินต้องใช้ระดับความสูงของบริเวณเกาะกลางถนนสาธารณะมาเป็นข้อเปรียบเทียบระดับความสูง และการใช้ไหล่ทางถนนสาธารณะเป็นจุดอ้างอิงก็เป็นไปตามหลักทั่วไปของผู้ประกอบการจัดสรรที่ดินใช้ปฏิบัติ ทั้งในการขออนุญาตเชื่อมทางเข้าออกทางหลวงหรือทางสาธารณะตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการเชื่อมทางเข้าออกทางหลวงหรือทางสาธารณะตามข้อกำหนดให้สร้างทางเชื่อมผิวคอนกรีตบรรจบทางหลวงที่ขอบไหล่ทางและปรับปรุงไหล่ทางลาดยางให้มีความแข็งแรงเท่าทางจราจรโดยจัดทำถนนภายในโครงการมาบรรจบกับถนนราชพฤกษ์ที่ขอบไหล่ทาง การดำเนินการของจำเลยจึงเป็นไปตามเงื่อนไขและข้อกำหนดอันเป็นการปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้ว ที่บริษัท อ. ตรวจสอบระดับความสูงของพื้นดินบ้านโจทก์ทั้งสองเป็นเวลาภายหลังจากจำเลยดำเนินการแล้วถึง 10 ปี ย่อมมีผลถึงการหลุดตัวของพื้นดินในบริเวณดังกล่าวได้ ประกอบกับมีการซ่อมแซมถนนราชพฤกษ์หลายครั้งย่อมทำให้ระดับสูงขึ้น ทั้งพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลรวมถึงจังหวัดนนทบุรีจากข้อมูลการหลุดตัวของพื้นดินบริเวณดังกล่าวมีอัตราการหลุดตัวเฉลี่ยปีละ 2 เซนติเมตร ระยะเวลา 10 ปี ย่อมหลุดตัวลงประมาณ 20 เซนติเมตร จำเลยไม่ได้ผิดสัญญาจึงไม่ต้องรับผิดชอบโจทก์ทั้งสอง นั้น คดีนี้โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า จำเลยปรับระดับดินขณะเริ่มโครงการต่ำกว่าแบบที่ขออนุญาตโดยมีระดับถนนในโครงการต่ำกว่าระดับถนนสาธารณะหน้าโครงการ 51.30 เซนติเมตร ทำให้พื้นบ้านชั้นหนึ่งของโจทก์ทั้งสองต่ำกว่าระดับที่ควรจะเป็นตามแบบที่ได้รับอนุญาต การกระทำของจำเลยเป็นการผิดสัญญาจะซื้อขาย และหลักเกณฑ์ในการจัดสรรที่ดินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดนนทบุรีได้อนุญาตให้จัดสรรที่ดิน ทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย จำเลยให้การต่อสู้ว่า จำเลยได้ดำเนินการปรับปรุงดินโดยถมดินบดอัดแน่นด้วยรถแทรกเตอร์ในพื้นที่ดินบริเวณที่จัดสรรเรียบเสมอกัน มีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะที่เชื่อมต่อกับโครงการตามแผนผังที่ได้รับอนุญาตให้จัดสรรที่ดินแล้ว ประเด็นข้อพิพาทจึงมีว่า จำเลยได้ปรับปรุงถมดินบดอัดแน่นในระดับดินบริเวณที่จัดสรรมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะตามแบบที่ได้รับอนุญาตให้จัดสรรหรือไม่ ซึ่งประเด็นข้อพิพาทข้อนี้จำเลยต้องพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการปรับระดับดินบริเวณที่จัดสรร เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในความรู้เห็นโดยเฉพาะของจำเลยซึ่งเป็นฝ่ายที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ดังนั้น ภาระ

การพิสูจน์ในประเด็นดังกล่าวจึงตกอยู่แก่จำเลยที่เป็นผู้ประกอบการกิจการนี้ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 29 ในข้อนี้จำเลยมีนายโสฬส ผู้จัดการโครงการ และนายเฉลิมพล ผู้ช่วยผู้อำนวยการตรวจงานถมดินของจำเลยเป็นพยานเบิกความโดยสรุปว่า จำเลยปรับดินในโครงการโดยดำเนินการก่อสร้างทางเชื่อมตามแบบมาตรฐานทางเข้าออกทางหลวงกรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม ซึ่งกำหนดให้ทำการเชื่อมทางที่จุดไหล่ทางถนนสาธารณะและก่อสร้างถนนในโครงการระดับความสูงของไหล่ทางถนนราชพฤกษ์โดยถมดินบดอัดแน่นหนาของเนื้อดินร้อยละ 90 ให้มีระดับต่ำกว่าไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ 60 เซนติเมตร แล้วถมดินลูกรังบดอัดแน่นให้มีความสูง 20 เซนติเมตร และถมหินคลุกบดอัดแน่นให้มีความสูง 20 เซนติเมตร จากนั้นรองพื้นด้วยทรายบดอัดให้มีความสูง 5 เซนติเมตร แล้วเทพื้นผิวถนนด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กให้มีความสูง 15 เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามแบบที่จำเลยได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดิน เหตุอุทกภัยในปี 2554 มิได้เกิดจากการกระทำของจำเลย ส่วนที่บริษัท อ. ตรวจสอบระดับความสูงของพื้นดินบ้านโจทก์ทั้งสองเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2561 เป็นเวลาภายหลังจากจำเลยดำเนินการแล้วถึง 10 ปี ย่อมมีผลถึงการหลุดตัวของพื้นดินในบริเวณดังกล่าวได้ ประกอบกับมีการปรับปรุงซ่อมแซมถนนราชพฤกษ์หลายครั้งย่อมทำให้มีระดับสูงขึ้น จำเลยจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ส่วนโจทก์ทั้งสองนำสืบโดยมีโจทก์ที่ 1 และนายอานนท์ ผู้จัดการบริษัท อ. เป็นพยาน โดยโจทก์ที่ 1 เบิกความว่าเมื่อปี 2554 มีเหตุอุทกภัยทำให้เกิดน้ำท่วมในโครงการดังกล่าวโดยมีระดับสูงจากพื้นถนนในโครงการไม่ต่ำกว่า 150 เซนติเมตร และท่วมพื้นบ้านโจทก์ทั้งสองประมาณ 50 ถึง 80 เซนติเมตร โจทก์ทั้งสองและครอบครัวไม่สามารถพักอาศัยในบ้านได้ แม้ขณะระดับน้ำลดลงจนมีการสัญจรบนถนนราชพฤกษ์ได้ตามปกติ แต่ถนนในโครงการยังมีน้ำท่วมสูงกว่า 50 เซนติเมตร ต่อมาโจทก์ทั้งสองกับพวกว่าจ้างให้บริษัท อ. ตรวจสอบระดับความสูงของถนนในโครงการ ปรากฏว่าระดับผิวถนนในโครงการต่ำกว่าระดับถนนสาธารณะหน้าโครงการถึง 51.30 เซนติเมตร และนายอานนท์ เบิกความว่า ในการวัดระดับถนนโดยยึดจุดเส้นขอบถนนสี่เหล็องด้านเกาะกลางถนนราชพฤกษ์หน้าโครงการเป็นค่าระดับ 0.00 เซนติเมตร ปรากฏว่าระดับผิวถนนหน้าบ้านโจทก์ทั้งสองต่ำกว่าระดับถนนสาธารณะหน้าโครงการ 51.30 เซนติเมตร และถนนหน้าบ้านโจทก์ทั้งสองต่ำกว่าแบบที่ได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดิน 111.30 เซนติเมตร ส่วนระดับพื้นบ้านชั้นที่ 1 ของโจทก์ทั้งสองต่ำกว่าระดับถนนสาธารณะหน้าโครงการ 21.60 เซนติเมตร และต่ำกว่าระดับที่ควรจะเป็นตามแบบที่ได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดิน 118.40 เซนติเมตร เห็นว่า ตามใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน โครงการจัดสรรที่ดิน ล. ข้อ 2 กำหนดไว้ว่า การปรับปรุงที่ดิน บริษัทจะทำการปรับปรุงดินโดยจะทำการถมดินบดอัดแน่นด้วยรถแทรกเตอร์ให้พื้นดินบริเวณที่ดินที่ทำการจัดสรรเรียบเสมอกันโดยมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะ จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่ได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดิน ได้ความจากพยานจำเลยว่าได้ดำเนินการก่อสร้างถนนในโครงการโดยอ้างอิงระดับความสูงของไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ โดยถมดินบดอัดแน่นหนาของเนื้อดินร้อยละ 90 ให้มีระดับต่ำกว่าไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ 60 เซนติเมตร แล้วถมดินลูกรังบดอัดแน่นให้มีความสูง 20 เซนติเมตร และถมหินคลุกบดอัดแน่นให้มีความสูง 20 เซนติเมตร จากนั้นรองพื้นด้วยทรายบดอัดให้มีความสูง 5 เซนติเมตร แล้วเทพื้นผิวถนนด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กให้มีความสูง 15 เซนติเมตร โดยพยานจำเลยปากนายเกรียงศักดิ์เบิกความตอบคำถามค้านทนายโจทก์ตอนหนึ่งว่า ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถมดิน การเชื่อมทางและการขออนุญาตจัดสรรโครงการพิพาท พยานจำเลยปากนายเฉลิมพล เบิกความตอบคำถามค้านทนายโจทก์ตอนหนึ่งว่า มีหน้าที่ดำเนินการแบ่งแปลงที่ดินเพื่อจำหน่าย

เท่านั้น มิได้ดูแลการถมดิน พยานจำเลยปากนายโสฬสเบิกความตอบคำถามค้านนายโจทก์ตอนหนึ่งว่า ไม่มีส่วนปรับปรุงที่ดินก่อสร้างถนนและการขออนุญาตจัดสรรที่ดินโครงการพิพาท อันเป็นการแสดงว่าพยานจำเลยที่นำสืบมาล้วนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเพราะไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงถมดินในโครงการพิพาท พยานจำเลยที่นำสืบจึงไม่อาจยืนยันได้ว่าจำเลยได้ทำการปรับระดับดินบริเวณที่จัดสรรเท่ากับถนนสาธารณะหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาว่าจำเลยถมดินบดอัดแน่นให้พื้นที่ดินในโครงการเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรหรือไม่ ต้องใช้ถนนราชพฤกษ์ซึ่งเป็นถนนสาธารณะหน้าโครงการพิพาทเชื่อมระหว่างถนนราชพฤกษ์กับถนนเข้าออกในโครงการพิพาทเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าจำเลยได้บดอัดดินและก่อสร้างถนนในโครงการพิพาทอย่างน้อยให้เสมอกับถนนราชพฤกษ์หรือไม่ โดยต้องพิจารณาว่าต้องใช้ตำแหน่งใดของถนนราชพฤกษ์เป็นจุดวัดระดับอ้างอิง ซึ่งโจทก์ทั้งสองอ้างใช้จุดวัดระดับเส้นสี่เหลืงเกาะกลางถนนราชพฤกษ์ ส่วนจำเลยอ้างใช้จุดวัดระดับตรงไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ เมื่อไม่มีข้อบังคับหรือระเบียบทางราชการกำหนดให้ต้องใช้จุดใด และในสัญญาก็ไม่มีข้อกำหนดต้องใช้จุดใด แต่จำเลยนำสืบต่อสู่ว่า ต้องใช้จุดไหล่ทางถนนเป็นจุดในการวัดระดับ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างกล่าวอ้างจุดที่ใช้ในการวัดระดับต่างกันข้างต้น ปรากฏว่าไม่มีข้อบังคับหรือระเบียบราชการที่กำหนดว่าให้ใช้จุดกึ่งกลางถนนเป็นจุดวัดระดับ อีกทั้งแผนผังโครงการและสัญญาซื้อขายที่โจทก์ทั้งสองทำกับจำเลยมิได้ระบุให้ใช้จุดใดเป็นจุดวัดระดับโดยระบุแต่เพียงว่าจำเลยจะทำการปรับปรุงดินโดยจะทำการถมดินบดอัดแน่นด้วยรถแทรกเตอร์ให้พื้นดินบริเวณที่ทำการจัดสรรเรียบเสมอกันโดยมีระดับไม่ต่ำกว่าถนนสาธารณะ ดังนั้น จำเลยสามารถใช้ไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ซึ่งเป็นถนนสาธารณะหน้าโครงการเป็นจุดวัดระดับได้ มิใช่ใช้จุดขอบเกาะกลางถนนราชพฤกษ์ดังที่โจทก์ทั้งสองอ้าง แต่ปรากฏตามรายงานสำรวจและวัดค่าระดับ ซึ่งจำเลยไม่ได้นำสืบโต้แย้งให้เห็นเป็นอย่างอื่นได้ความตามรายงานดังกล่าวว่าเป็นการวัดระดับโดยใช้ขอบเกาะกลางถนนราชพฤกษ์เปรียบเทียบกับถนนในโครงการพิพาทเมื่อปี 2561 ผลการตรวจสอบจากขอบเกาะกลางถนนราชพฤกษ์มีระดับสูงกว่าไหล่ทาง 23.7 เซนติเมตร และมีระดับสูงกว่าถนนในโครงการพิพาทเฉลี่ย 51.30 เซนติเมตร ดังนี้ ถนนในโครงการพิพาทจึงมีระดับต่ำกว่าถนนราชพฤกษ์เฉลี่ย 27.60 เมตร (51.30-23.70) การปรับปรุงถนนในโครงการของจำเลยจึงไม่เท่ากับถนนสาธารณะหน้าโครงการตามที่จำเลยได้รับอนุญาตให้จัดสรรที่ดินดังที่จำเลยอ้าง ส่วนที่จำเลยอ้างว่าขณะก่อสร้างโครงการพิพาทในปี 2551 ถนนในโครงการพิพาทมีระดับไม่ต่ำกว่าไหล่ทางถนนราชพฤกษ์ตามที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินแล้ว เหตุที่การวัดระดับปี 2561 ถนนโครงการพิพาทมีระดับต่ำกว่าถนนราชพฤกษ์เนื่องจากระดับพื้นดินในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเกิดการทรุดตัวเฉลี่ยปีละ 2 เซนติเมตร และเนื่องจากมีการซ่อมแซมขยายผิวจราจรถนนราชพฤกษ์ระหว่างปี 2556 ถึงปี 2561 ทำให้ผิวถนนราชพฤกษ์สูงขึ้น นั้น จะเห็นได้ว่าการทรุดตัวของดินในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอันเนื่องมาจากการขุดน้ำบาดาลนั้นมีลักษณะทรุดตัวที่เกิดขึ้นกระจายเป็นบริเวณกว้าง มิใช่เพียงจุดใดจุดหนึ่ง โดยเฉพาะโครงการพิพาทกับถนนราชพฤกษ์เป็นพื้นที่ติดต่อกัน การทรุดตัวย่อมเกิดขึ้นพร้อมกัน ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ถนนในโครงการพิพาทมีระดับต่ำกว่าถนนราชพฤกษ์ ส่วนที่อ้างว่ามีการซ่อมแซมและขยายผิวการจราจรทำให้ถนนสูงขึ้น ได้ความตามหนังสือของหมวดบำรุงทางหลวงชนบทราชพฤกษ์สำนักบำรุงทาง กรมทางหลวงชนบท เรื่องข้อมูลระดับความหนาของถนนว่า ตรวจสอบแล้วผิวจราจรบริเวณหน้าโครงการหมู่บ้านพิพาทมีระดับความหนาเท่าเดิม เนื่องจากนับตั้งแต่ก่อสร้างถนนแล้วเสร็จไม่มีการซ่อมแซมถนนในลักษณะเพิ่ม

ความหนาของผิวทางแต่อย่างใด อันเป็นการยืนยันว่าการซ่อมแซมถนนราชพฤกษ์ไม่ได้มีผลทำให้ถนนมีระดับสูงขึ้น พยานหลักฐานที่โจทก์ทั้งสองนำเสนอจึงมีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐานของจำเลย ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยก่อสร้างปรับระดับถนนและพื้นดินในโครงการพิพาทตลอดจนพื้นดินบริเวณหน้าบ้านของโจทก์ทั้งสองมีระดับต่ำกว่าถนนสาธารณะเส้นถนนราชพฤกษ์อันเป็นการผิดสัญญาจะซื้อจะขายและหลักเกณฑ์ในการจัดสรรที่ดินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดนนทบุรีได้อนุญาตให้จัดสรรที่ดิน เป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาโดยกำหนดค่าเสียหายเฉลี่ยความรับผิดกันไป ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสองเป็นเงิน 1,200,000 บาท นั้น นับว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมแก่ความเสียหายแล้ว ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษอีกจำนวน 600,000 บาท มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 1,200,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปิยนุช จรุงรัตนา · ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ · ดุสิต นิยมพลีย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/454/2567>